

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.V.35.232/2012/4.szám

A Kúria a dr. Sándor Ottó Ügyvédi Iroda /fél címe 2, ügyintéző: dr. Sándor Ottó ügyvéd/ által képviselt /felperes címe/ felperesnek a Dombováriné dr. Kozák Nikolett jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága /alperes címe/ alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. december 21. napján kelt 4.K.32.377/2011/9. számú ítélete ellen az alperes által 10. sorszámmal előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Bíróság 4.K.32.377/2011/9. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 20.000 (azaz húszezer) forint elsőfokú és 10.000 (azaz tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 27.000 (azaz huszonhétézer) forint kereseti és 70.000 (azaz hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Közép-magyarországi Regionális Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a 2010. szeptember 2-án kelt értesítésében tájékoztatta a felperest, hogy általános forgalmi adóra kiterjedő, bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés lefolytatására kerül sor nála, és felhívta a figyelmét arra, hogy az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ szabályai értelmében az ellenőrzés megkezdésétől önellenőrzésre a vizsgálat időszak vonatkozásában nincs lehetőség. Az értesítést 2010. szeptember 20-án K.-né K.S. K. vette át a felperes képviseletében, átvételi jogosultságának jogcímét "vezető"-ként jelölte meg, cégbélyegzőt nem használt.

A felperes jogi képviselője 2010. szeptember 30-án telefonon

tájékoztatta a vizsgálatban eljáró ellenőrt arról, hogy a felperesi képviselő az értesítésben megjelölt időpontban külföldi tartózkodása miatt nem tud megjelenni, csak hazatérését követően tud eleget tenni megjelenési kötelezettségének.

Az elsőfokú hatóság a 2010. október 5. napján kelt végzésében újból idézte a felperest - 2010. október 26-ára - ügyfélként, személyes megjelenésre kötelezve. A felperes jogi képviselője 2010. október 26-án az adóhatóságtól telefonon újabb időpont megjelölését kérte a felperesi képviselő részére. Az elsőfokú adóhatóság a 2010. november 8-án kelt végzéssel - ami 2010. november 19-én került kézbesítésre - a felperest személyes megjelenésre idézte, 2010. november 29-ére. Az idézéseket minden alkalommal K.-né K. S. K., mint vezető, illetve, mint alkalmazott vette át, a novemberi idézés tértivevényén a cégbélyegző lenyomata is szerepel.

A felperes 2010. november 27-én - 2009. szeptember 01-től 2009. szeptember 30-ig terjedő időszakra - 0965 számú „Bevallás az általános forgalmi adó kötelezettségének, illetve jogosultságának összegéről” elnevezésű bevallást nyújtott be az adóhatósághoz, majd 2010. november 29-én megjelent az idézésre az adóhatóság hivatali helyiségében és aláírta a megbízólevelet.

Az adóhatóság a 2010. december 27-én kelt határozatában elutasította a felperes 2009. szeptember 01-től 2009. szeptember 31-ig terjedő időszakra vonatkozó bevallását.

A felperes fellebbezése alapján eljáró alperes a 2011. március 23. napján kelt határozatában az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Érdemi döntését az Art. 49.§-ára, 93.§ /1/ bekezdésére alapítottnak azzal indokolta, hogy felperes az ellenőrzésről szóló előzetes értesítés kézbesítését követően a vizsgált időszakra és adónemre vonatkozóan már nem volt jogosult önellenőrzés benyújtására. Hivatkozott arra is, hogy a postai szolgáltatások ellátásáról és minőségi követelményeiről szóló 79/2004.(IV.19.)Korm.rendelet (a továbbiakban: Pr.) 16.§ /4/ bekezdése értelmében K.-né K. S. K. egyéb jogosult átvevőnek minősül, és a 2010. szeptember 30-i telefonbeszélgetés adatai szerint a felperes tudott az értesítésről.

A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését, az elsőfokú adóhatóság új eljárásra kötelezését vagy a határozatok megváltoztatását, elutasított bevallása befogadását kérte.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte, az elsőfokú adóhatóságot új eljárásra kötelezve. Indokolása szerint a 2010. szeptember 2-án kelt értesítés átvételéről szóló tértivevényen cégbélyegző nem szerepel, az átvevőként feltüntetett

személy a felperesnek nem vezetője és nem vezető tisztségviselője, ezért a Pr. 16.§ /4/ bekezdése szerint nem volt postai küldemény átvételére jogosult személy. Az ellenőrzés emiatt nem az értesítés kézbesítésével, hanem a megbízólevél egy példányának átadásával, 2010. november 29-én kezdődött meg, így a felperes 2010. november 26-án önellenőrzését még az ellenőrzés megkezdése előtt nyújtotta be. Az új eljárásban az adóhatóságnak figyelembe kell vennie a felperes önellenőrzését, azt a határozatában foglalt indokok alapján nem utasíthatja el.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérte hatályon kívül helyezését, a kereset elutasítását, vagy az elsőfokú bíróság utasítását új eljárásra, új határozat hozatalára. Érvelése szerint az ítélet nem felel meg az Art. 1.§ /5/ bekezdésében, 2.§ /1/ bekezdésében, 49.§ /1/ bekezdésében, 93.§ /1/ bekezdésében, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§-ában, 221.§ /1/ bekezdésében, 339.§ /1/ bekezdésében foglaltaknak. A felperes tudott az ellenőrzés megkezdéséről, az érdekkörébe tartozó kézbesítés kapcsán felmerült adminisztratív hiányosság pedig nem tekinthető az ügy érdemét érintő olyan eljárási jogszabálysértésnek, amely alapot adhatott volna a keresettel támadott határozatok hatályon kívül helyezésére. Hangsúlyozta, hogy a 2010. november 8-án kelt végzést szintén K.-né K. S. K. vette át 2010. november 19-én, és ezen a térítvevényen - a néven és aláíráson kívül - éppúgy, mint az első- és másodfokú határozatok kézbesítését igazoló térítvevényen, cégbélyegző lenyomat is található, ezért érdemi döntése nem jogszabálysértő.

A felperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Kifejtette, hogy az ellenőrzés megkezdéséről szóló értesítés nem minősíthető kézbesítettnek, ezt ugyanis nem az erre jogosult személy vette át. K.-né K. S. K. nem dolgozója, nem vezető tisztségviselője, nem minősül meghatalmazottnak, helyettes átvevőnek és közvetett kézbesítőnek sem a Pr. szabályai értelmében, ezért az alperes tévesen állapította meg az önellenőrzési tilalom bekövetkezését.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

A Kúria a Pp. 275.§-a alapján eljárva - a felülvizsgálati kérelem által vitatott körben, a rendelkezésére álló iratok alapján - az elsőfokú bírósággal egyezően azt állapította meg, hogy a 2010. szeptember 2-án kelt és 2010. szeptember 20-án átvett értesítéssel a felperesnél nem következett be az önellenőrzési tilalom. Ez az értesítés - a Pr. 16.§ /4/ bekezdése értelmében - nem minősíthető

szabályszerűen kézbesítettnek, mivel a kézbesítésről szóló tértivevényen csak cégbélyegző használata nélküli aláírás szerepel.

Az alperes azonban iratszerűen hivatkozott arra, hogy a 2010. november 8-án kelt végzésében ismételten tájékoztatást adott a vizsgálat alá vont időszakról és adónemről, az ellenőrzés kezdő időpontjáról és az önellenőrzési tilalom beálltáról is. Ezt végzést - a tértivevény tanúsága szerint - szintén K.-né K. S. K. vette át 2010. november 19-én, és ezen a tértivevényen e személy nevén, aláírásán kívül már cégbélyegző lenyomat is található, és az átvételi jogosultság jogcíme is megjelölésre került. A felperes tehát az önellenőrzés 2010. november 26-i benyújtását megelőzően - a Pr. 16.§ /4/ bekezdésének megfelelően - értesítésre került az ellenőrzésről. Nem fogadható el az a felperesi érvelés, amely szerint a tértivevényen szereplő átvevő nem volt vezetője, dolgozója, meghatalmazottja cégének, mivel a Pr. ilyenfajta minőséget nem kíván meg. A postai küldemény átvételére a Pr. 16.§ /4/ bekezdése szerint a szervezet azon vezetője, vezető tisztségviselője jogosult, aki képviseleti jogosultságát igazolni tudja, és a szervezet vezetője mellett egyéb jogosult átvevőnek minősül a szervezet székhelyén vagy telephelyén tartózkodó olyan személy is, aki az átvétel tényét aláírásával és cégbélyegző használatával tudja igazolni. E szabály tehát feltételezi, hogy a cég bélyegzőjével rendelkező aláíró kapcsolatban áll a céggel, ami jelen ügyben is megállapítható. K.-né S. K. ebben az időben a felperesi cég mindkét tagjának ügyvezetője és egyetlen tagja volt, és e gazdasági társaságoknak 2010. őszén ugyanazon cím alatt volt a székhelye, mint a felperesnek, és az önellenőrzést elutasító adóhatósági határozatokat is ő vette át cégbélyegző használatával. Téves tehát az a felperesi előadás, mely szerint a tértivevényeket aláíró személy semmilyen jogviszonyban nem állt a felperesi társasággal.

Megjegyzi a Kúria, hogy a postai kézbesítéssel kapcsolatos előírások betartása az adóhatóságon nem kérhető számon. A felperesnek vagy képviselőjének már az első kézbesítés alkalmával módjában állt volna jelezni a postai kézbesítésre vonatkozó szabálytalanságot, de ezt nem tette meg. Az alperes iratszerűen hivatkozott arra is felülvizsgálati kérelmében, hogy a felperes ismerte az értesítés, illetve az ezt követően kibocsátott végzések tartalmát, mivel az ezekben foglaltaknak megfelelő magatartást tanúsított. Meghatalmazott jogi képviselője ugyanis a végzésre hivatkozva megkereste az adóhatóságot és tájékoztatta a megjelenés akadályáról, e telefonos megbeszélést a jogi képviselő beadványában írásban is megerősítette 2010. október 26-án, október 27-én. A jogi képviselő részére adott meghatalmazás szövegéből is kitűnik, hogy a felperes tisztában volt azzal, hogy vele szemben a hatóság milyen ügyszámon és milyen tárgykörben kezdeményezett ellenőrzést. Az előzőekben ismertettek miatt az adóhatóság alappal és joggal

bízhatott abban, hogy a kézbesítés megtörtént és szabályszerű volt. A felperes a kézbesítés szabálytalanságára először a bevallását elutasító elsőfokú adóhatósági határozat elleni fellebbezésében hivatkozott, ami nem egyeztethető össze az Art. 1.§ /5/ bekezdésében, 2.§ /1/ bekezdésében foglaltakkal. Az adózó továbbá köteles jogait jóhiszeműen, rendeltetésszerűen gyakorolni és elősegíteni az adóhatóság feladatainak végrehajtását, aminek a felperes jelen ügyben nem tett eleget.

A Pp. 339.§ /1/ bekezdése értelmében a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság csak az ügy érdemi eldöntésére kiható lényeges, bírósági eljárásban nem pótolható eljárási jogszabálysértés esetén helyezheti hatályon kívül a keresettel támadott határozatot. Ilyen eljárási jogszabálysértés jelen ügyben nem valósult meg. Az előzőekben részletezettek szerint a felperes az ellenőrzésről nem csupán egy értesítést kapott, hanem az önrevízió benyújtását megelőzően további olyan értesítést is átvett, amelyen szerepelt, nemcsak az átvevő aláírása, hanem a felperes cégbélyegző lenyomata is. Mindezek miatt a felperes az eljárás megindulásáról és az önellenőrzési tilalomról legkésőbb 2010. november 19-én - a szabályszerűen átvett végzésből - tudomást szerzett. Az ezt megelőző szabálytalan kézbesítések tehát nem hatottak ki az ügy érdemére, és nem állnak összefüggésben a felperesi bevallás elutasításával, az alperes határozata megfelel az Art. 49.§ /1/ bekezdésében, 93.§ /1/ bekezdésében foglaltaknak.

A kifejtettekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ /4/ bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a felperes keresetét elutasította. Utal egyben arra, hogy korábban a Kfv.I.35.225/2012/5., Kfv.I.35.233/2012/5., Kfv.I.35.229/2012/5., Kfv.I.35.221/2012/5., Kfv.I.35.219/2012/5., Kfv.I.35.227/2012/5.számú ítéleteiben ugyanilyen tartalmú érdemi döntést hozott.

A pervesztes felperest a Kúria a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes az elsőfokú és felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A kereseti és felülvizsgálati eljárási illetékekre vonatkozó ítéleti rendelkezések az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43.§ /3/ bekezdésében, 39.§ /3/ bekezdés d.) pontjában, 50.§ /1/ bekezdésében és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ /2/ bekezdésében foglaltakon alapulnak.

Budapest, 2013. május 16.

*Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó
bíró, Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró*